

vate interesser, må det antages, at interesseafvejningen skal ske på samme måde og med tilsvarende resultater som ved begæring om aktindsigt inden for retsplejen ved domstolene.

Her er adgangen til aktindsigt i henhold til retsplejelovens § 41 betinget af, at den der ønsker udlevering af skriftlige oplysninger har en »retlig interesse« heri. Herved forstås, at den, der begærer aktindsigt har en oplyst anerkendelsesværdig interesse at få adgang til i de pågældende dokumenter.

I betragtning af, at de oplysninger, dokumenterne indeholder, indenfor retsplejen som følge af retsplejelovens offentlighed normalt tidligere har været omtalt i retsmøder, der var åbne for offentligheden, vil der endda under henvisning hertil kunne argumenteres for en mere snæver adgang til aktindsigt i henhold til offentlighedsloven, end i henhold til retsplejelovens § 41.

Det bør i denne forbindelse for forståelsens skyld understreges, at den ved offentlighedslovens § 13 og forvaltningslovens § 15 hjemlede undtagelse fra aktindsigt ikke, som det er tilfældet med hensyn til de ved offentlighedslovens § 12 hjemlede undtagelser, beror på arten af de oplysninger, der er tale om, men ligesom i henhold til retsplejelovens § 41 på den interesse, der for det offentlige eller for private knytter sig til, at der ikke gives aktindsigt.

5.2. Den ved offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 6, hjemlede undtagelse fra aktindsigt er i Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Forvaltningsret, 1994, kun kort og stedmoderligt omtalt i en bemærkning på side 291, hvilket muligt kan være forklaringen på, at bestemmelsen er uomtalt i advokat X's responsum.

Det anføres i denne forvaltningsretlige fremstilling blot, at der er tale om en opsamlingsbestemmelse med »et snævert anvendelsesområde«, og der nævnes her alene tre eksempler til illustration af bestemmelsens anvendelse, alle vedrørende offentlige interesser, som ikke er omtalt under de forudgående bestemmelser i § 13, stk. 1.

I Asbjørn Jensen m.fl., Offentlighedsloven, 1986, side 174 ff, omtales bestemmelsen i § 13, stk. 1, nr. 6, noget mere udførligt. Det nævnes her med henvisning til forarbejderne til en tilsvarende bestemmelse i offentlighedsloven af 1970, at bestemmelsen er forudsat kun at ville blive anvendt i tilfælde, »hvor hemmeligholdelse af hensyn til det offentlige eller enkeltperso-

ners interesser er klart påkrævet«. Om praksis med hensyn til bestemmelsens anvendelse siges det, at bestemmelsen navnlig synes at være blevet benyttet til at tilgodese beskyttelsesinteresser, der er anerkendt ved udformningen af lovens øvrige undtagelsesbestemmelser, men hvor de udtrykkelige bestemmelser har vist sig utilstrækkelige. Kommentaren beskæftiger sig i øvrigt så godt som udelukkende med bestemmelsens anvendelse til beskyttelse af offentlige interesser og omtaler som de eneste eksempler på beskyttelse af private interesser, at en vælger, der har deltaget i anmeldelse af et nyt folketingsparti, må have krav på, at hans deltagelse i anmeldelsen ikke kommer til offentlighedens kendskab, og at offentligheden i almindelighed må kunne afskæres fra at gøre sig bekendt med indholdet af skriftlige besvarelser af eksamensopgaver ved offentligt afholdte eksamener.

I John Vogter, Forvaltningsloven, 1992, omtales det i kommentarerne til denne lovs § 15, side 193 ff, bl.a., at hensynet til offentlige eller private interesser for at kunne begrunde indskrænkning i *partens* adgang til aktindsigt efter § 15 må være af en sådan styrke, at de i de konkrete tilfælde bedømmes som afgørende modhensyn, hvortil må kræves, at der er nærliggende fare for, at privates eller det offentliges interesser vil lide skade af væsentlig betydning, hvis begæringen om aktindsigt imødekommes.

Det fremhæves i tilslutning hertil, at det forhold, at oplysningen skønnes at være uden betydning for partens mulighed for at varetage sine interesser i forbindelse med sagens behandling, ikke i sig selv kan begrunde undtagelse fra adgangen til aktindsigt, hvis der ikke foreligger modstående hensyn af tilstrækkelig vægt. Hertil knyttes der dog med henvisning til Poul Andersen, Juristen 1964, side 448, en advarsel mod at tillægge de modstående hensyn for ringe vægt, og der peges i denne forbindelse på, at der ved overvejelserne om, hvorvidt der i medfør af § 15 bør gøres indskrænkning i en parts adgang til aktindsigt, også bør tages hensyn til, at der efter lovgivningen ikke i almindelighed er noget til hinder for, at parten offentliggør de oplysninger, han kommer i besiddelse af gennem aktindsigten.

I omtalen af, hvilke private interesser, der kan begrunde undtagelse fra en parts adgang til aktindsigt, anføres det bl.a., at oplysninger, der ikke ville kunne undtages efter bestemmelserne i of-